

maaske atter komme til at ligge i 10 Aar. Man kan ogsaa sige, at skulle Øboerne have særlig Lejlighed til at afstemme, saa lad os ogsaa give Sømændene det, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) sagde; og man kan gaa videre og sige, at syge, som ikke kunne møde, ogsaa skulle have Lejlighed til at stemme. Ved disse Ændringer er der skabt saadanne Muligheder for at trække Sagen i Langdrag, at det hele rimeligvis ikke bliver til noget, hvad der er højst beklageligt for alle dem, der ønske Sagen fremmet. Men jeg vil haabe, at Lykken maa være bedre end Forstanden.

Det er i Udvalgets Flertals Indstilling sagt, at Landstingets Forslag kun umuliggør den officielle Konstatering af Vælgerens Afstemning, men hindrer ikke den faktiske Kundskab derom. Det Medlem, der nu er Ordfører — det har i hvert Fald ved tidligere Lejlighed i dette Ting været et andet Medlem, der var Ordfører, end det Medlem, der nu pludselig, da man synes at staa over for en Gennemførelse, er bleven det i Stedet for den Mand, der hidtil i mange Aar har været med til at hjælpe Sagen frem — udtalte ved første Behandling, at Forslaget, som det foreligger fra Landstingets Side, vel hindrede Valgtryk fra oven, hindrede Autoriteterne i at faa Kundskab om Stemmegivningen, men ikke Valgtryk fra Siden, fra Kammeraterne og Partiet. Det forekommer mig at være ganske urigtigt. Jeg forstaar ikke, hvorledes denne Forskel kan fremkomme. Jeg tænker, at Landstinget og dets Ordførere i denne Sag have ladet sig lede af Tanken om, hvorledes Borgerrepræsentantvalgene her i Kjøbenhavn foregaa. Det forekommer mig, at denne Ordning er særlig praktisk, langt mindre indviklet end det, der her foreslaas. Hvis nogen har overværet et Borgerrepræsentantvalg her i Kjøbenhavn, vil han have set, hvor simpelt og let alt her foregaa. Det vil være ganske umuligt fra nogen Side baade ovenfra og fra Siden at konstatere, hvorledes den enkelte har stemt. Der siges, at Valgbureauerne kunne afkræve Vælgerne deres Kontrolsedler. Men der er intet i Vejen for, at enhver Vælger kan forsyne sig baade med 1, 2 og 3 Stemmesedler fra hvert Parti og afgive, hvilken Seddel han vil i det Valgbureau, der maatte afkræve ham den. Han kan snyde Valgbureauet, som han kan snyde Valgbestyrelsen. Al Kontrol er virkelig umulig. Det forekommer mig derfor ikke, at Udvalget har Ret i, at Landstingets Forslag var mindre be-

tryggende end Udvalgets. Der er allerede gjort opmærksom paa, at Udvalgets Ændringer paa et enkelt Punkt gøre Brud paa Princippet om hemmelig Afstemning, nemlig ved de svagelige, ved dem, der ere saa synssvækkede, eller hvis Hænder ere saa rystende, at de ikke kunne sætte Krydset paa Stemmesedlen. Dette Brud findes heller ikke i Landstingets Forslag. Det vil efter det let være muligt for en gammel Vælger, der ryster paa Haanden eller er synssvag, at forsyne sig med den rette Stemmeseddel hjemmefra. Han kan lade sin Kone, et af sine Børn eller i det hele Folk, han har Tillid til, give sig den rigtige Stemmeseddel, de kunne sige til ham: Nu har du den, det er den rigtige Stemmeseddel, den kan du aflevere. Landstingets Forslag giver større Betyggelse for den hemmelige Afstemning end de her foreslaaede Ændringer, idet Listeføreren efter dem skal kunne sætte Kryds for denne gamle Mand.

Der kunde være adskillige andre Indvendinger at gøre mod de her foreslaaede Ændringer, men jeg skal paa Grund af den fremrykkede Tid ikke komme nærmere ind derpaa. Bestemmelsen om dette Kryds har en meget uheldig Side. Der er mange Vælgere, der have saa svagt Syn, og hvis Hænder ryste. Det gælder saaledes særlig de alderdomsunderstøttede Vælgere, som man især maa se at betrygge med Hensyn til hemmelig Afstemning. Der er tidligere her i Tinget af en af mine Partifæller blevet fremdraget et Tilfældeovre fra Randers, hvor der var øvet Valgtryk mod Folk, der boede paa Alderdomshjemmet, og det er netop saadanne Følk, det gælder at betrygge ved hemmelig Afstemning. De ryste ofte paa Haanden og ere synssvage, og naar de skulle sætte et saadant Kryds, tror jeg, det vil blive vanskeligt at se, hvor dette Kryds egentlig staaer. Naar saadanne Folk paa 80 eller 90 Aar inde i dette Kammer skulle sætte dette Kryds, vil det ikke blive let for dem. De kunne ikke selv gøre det, og det vil blive et Brud paa den hemmelige Afstemning, hvis Listeføreren skal sætte Kryds for dem. Jeg kunde tænke mig, at det blev sat saaledes, at den største Part af Krydset kvantitativt set stod f. Eks. paa Navnet Jensen, medens Centrum for Krydset fandtes paa et andet Navn længere nede. Dette System er ikke heldigt, og jeg vilde foretrække, at man gik til det belgiske System, der gaar ud paa, at der ud for hver Kandidats Navn staaer en sort Kvadrat med en hvid Plet. Hele Stemmegivningen be-